

Detta är en bild från Kinnesäter och vi ser på fotot, personal och pensionärer varav de flesta är Kinnekullebor från Hällekis och Råbäcksbygden. Erik Oskarsson, Hällekis, tog bilden, strax efter att pensionärerna överflyttats från Hönsätters resp. Råbäcks ålderdomshem till det i Gössäter liggande hemmet Kinnesäter.

DET ÄR I DAGARNA tio år sedan den namnpristävling som i samarbete med NLT var utlyst för det i Gössäter liggande hemmet.

Namnfrågan avgjordes efter nästan två timmars sammanträde med juryn, som bestod av kommunalfullmäktiges ordf. Georg Sjöholm, förvaltare Lars Hansson, Österäng, kommunalkamrer Ingvar Pettersson och kontrollanten för bygget ing. Curt Wänerlind, Götene. Juryn fastnade för namnet Kinnesäter. Anledningen var att man i detta namn fann anknytning till både Kinnekulle och Gössäter. Sammanlagt inkom 131 förslag.

Det var från vitt skilda delar av landet som man fick namnförslag och det var från platser från Mölndal i söder till Falun i norr. Striden var mycket hård i juryn huruvida man skulle antaga Kinnesäter eller Kullagården. Nu fick det sistnämnda förslaget nöja sig med andra pris. Hemgården kom på tredje plats och namnet motiverades med att man förlorat Hemgården i Arnäs och nu ville ha detta namn i närheten.

Byggnadskommitten och NLT tackade för det visade intresset för namnpristävlingen och uttalade den förhoppningen att det nya hemmet skulle bli till nytta och glädje för Kinnekulleborna, då de går att njuta sitt otium.

— □ —

SPAR EL NU! i väntan på vårfloden. Ja det är ordet för dagen och när detta skrivs är det kallt och narigt. En sådan här snörik och kall februari har man inte upplevt på många år i Vänerområdet.

Ändå är det svårt att tro att så

förfärligt många innevånare skulle vilja byta till definitivt sydligare luftstreck. Stora ord? Njaa, säg inte det. Har man inte upplevt en riktig vinter kan man inte med friskt sinne uppleva den svenska våren eller ibland välvilliga sommaren. Det ena förutsätter det andra, liksom. En pressande vinter tycks nästan ta andan ur en.

Men det är inte så många veckor kvar innan den definitiva förändringen inträder. Det är väl egentligen det mest fantastiska med vår tillvaro. Vi vet att den och den dagen, på ett ungefär kan vi räkna med en vaknande Moder Jord, med mildare vindar och hugesammare sol. Vi kan se träden knoppas och gräset försiktigt börja titta upp. Det här är naturligtvis optimistiskt i överkant. Inga vårar tycks vara normala mera och inga somrar när upp till barndomens vad beträffar sol och uteliv.

Vi har ju förstas ett stycke till att tillryggalägga, innan köldgreppet släpper över markerna, och tegarna tinar upp. Men hur det är så kommer en ny hoppfullhet över människorna, när marsolen tittar fram. Ingenting är väl som våren i en lantmans liv. På den årstiden och de månader som sedan närmast ligger framför satsar han så mycket av hoppfullhet och förtröstan.

Tänk, detta med att strö ut säd i nyharvad jord, det är ju egentligen som ett lotteri. Inte finns det någonting som garanterar att han får skörda, när hösten kommer. Det kan bli för lite regn när kornet skall gro, för enveten värme under vegetationstiden och för blöt höst när grödan skall in i ladan. Men lantmannen måste trots allt detta vara optimist.

SKALL AR 70 BLI LIKA nederbördsfattigt som sin föregångare? Då får man väl nästa höst slå olja på den gamla fotogenlampan för att få lite "upplysning".

På tal om olja så är dess världsekonomiska betydelse icke stort mer än ett par mansådrar gammal. Oljans världspolitiska betydelse daterar sig till tiden strax före första världskriget. Det var först år 1859, som man i större skala började producera petroleum.

Detta skedde vid amerikanska oljefält i Pennsylvania. Det huvudsakliga syftet var därvid att framställa olja till belysningsändamål, fotogen. Ända fram till sekelskiftet och senare utgjorde oljan därefter — jämte lysgasen — det betydelsefullaste av världens belysningsmedel. Vid denna tidpunkt började emellertid fotogenen för detta ändamål i stigande utsträckning ersättas av elektriciteten. Men samtidigt härmed uppstod en ny användning för oljan — såsom motorbränsle. På detta område skulle oljan snart finna sin huvudsakliga användning.

Bensinen, efterträdde fotogenen som oljeindustrins viktigaste produkt. Oljan är i högre grad än någon annan stor världsvara en politisk vara d.v.s. ett ständigt föremål för stormaktsregeringarnas uppmärksamhet och intriger samt för politiska spekulationer av alla slag. Oljan är dessutom den lättast transportabla av världens stora industribränslen.

I våra dagar användes ju olja för att värma upp bostäder och arbetslokaler och man kan med säkerhet utgå från en fortsatt stark stegring av oljebehovet.

TEESS